

הכיבוש על המסך
עמ' 8

מועלי כל הארצות התאחדו!

זוהדר

زوهدير ZO HADEREKH

גיליון 25 / 28 ביוני 2023

לשכת עורכי הדין: ההפיכה הימנית שלא הייתה

עמ' 3

עו"ד עמית בכר, היו"ר הנבחר
של לשכת עורכי הדין
(צילום: הרשות החברתית)

הפוגרומים הם מדיניות

עמ' 5

חמשלה פתטית מלא-מלא

"זמן קצר אחרי שנתניהו הודיע שממשלתו תשוב לקדם את המהפכה המשפטית, החלק הסגור של ישיבת שריו שוב הידרדר לרמה מחפירה – ולקללות של ממש בין השרות גמליאל ודיסטל-אטבריאן מהליכוד. שרת ההסברה גלית דיסטל-אטבריאן: 'מה את מתערבת? תהיי בשקט'; גמליאל השיבה לדיסטל: 'סליחה, אל תתערבי בכלל'. דיסטל: 'תקפצי לי יא מפגרת, אף אחד בליכוד לא אוהב אותך. בגלל זה שונאים אותך בליכוד'. גמליאל: 'איפה המדפסת שלך? תגשי לי את זה כתוב'. דיסטל: 'את אבן בנעל של הקואליציה. זאת יודעת הכול. תקפצי לי'. גמליאל: 'שרת ההסברה אומרת לי תקפצי לי'. דיסטל לגמליאל: 'תפסיקי עם השקרים'. גמליאל: 'היא אמרה לי תסתמי מפגרת'. דיסטל: 'את לא מבינה שאף אחד לא סובל אותך?'. גמליאל: 'את פתטית'."

איחור אייכנר, "ווינט", 18.6

משטרת בן גביר במצוקה

"משטרת ישראל, המטה הארצי/אגף תמיכה לוגיסטית. מוזמנות בזה הצעות לאספקת הטובין המפורטים כדלקמן: רכש אלות. תקופת ההתקשרות: 12 חודשים + אופציה ל-4 שנים נוספות."

מכרז שפורסם ב"דה מרקר", 22.6

על הריגת פגוע בשטחים הכבושים אין עונש

"ארבעת החיילים שהעלו סרטון בו תועדו קוראים קריאות בעד ג'נין ופלסטין ומקללים את ישראל, נשפטו ל-30 ימי מחבוש וחייל נוסף ל-21 ימי מחבוש - כך לפי הודעת דובר צה"ל שנמסרה היום. בהודעה צוין בנוסף כי החיילים נשפטו בדין משמעתי לעונשי מחבוש ממושכים."

אמיר בוחבוט, "זואלה", 21.6

דברים בשם אומרם

אין חכם כבעל ניסיון

"בנק ישראל והמערכת הבנקאית בשיתוף משטרת ישראל ומשרד הרווחה השיקו קמפיין המיועד לעורר מודעות להונאות פיננסיות בקרב בני הגיל השלישי ועולים חדשים. ננסי ברנדס נבחר להוביל את הקמפיין, רק שכל המעורבים שכחו פרט קטן: בעבר ברנדס הודה בהונאה טלפונית ואף ביצע עבודות שירות על העבירה."

האתר "המקום הכי נמוך בגיהנום", 16.6

ממשלת הימין בנפתולי הזמן

"באוצר הודיעו כי 'שר האוצר, בצלאל סמוטריץ', והממונה על התקציבים, יוגב גרדוס, עדכנו את ראש הממשלה, בנימין נתניהו, כי הסתיים בהצלחה המשא ומתן הממושך שנוהל בין חברת אינטל והושגו הסכמות עקרוניות בנוגע לכוונת החברה להשקיע כ-25 מיליארד דולר בהקמת מפעל חדש בקריית גת". אך החברה עצמה לא הייתה חלק מההודעה ודובר אינטל מסר כי לא הכיר את הסיכום, ולאחר מכן באוצר הודו כי מדובר באותו מפעל שאינטל התחייבה להקים ב-2018 בהשקעה של 10 מיליארד דולר בתמורה למענק של כמיליארד דולר מהמדינה, ושהקמתו החלה אך לא הושלמה עד היום."

גד ליאור, "ידיעות אחרונות", 19.6

המעופפים: ממשלת טיסות מלא-מלא

"השרים בממשלה הנוכחית בראשות בנימין נתניהו (הממשלה ה-37) טסו יותר פעמים, להרבה יותר יעדים ונעדרו מהארץ לזמן ממושך יותר מהשרים של הממשלה הקודמת של בנט-לפיד (הממשלה ה-36). בממשלת נתניהו הנוכחית השרים טסו 58 פעמים ל-25 יעדים שונים: אוקראינה, אזרבייג'אן, איחוד האמירויות, איטליה, ארצות הברית, בולגריה, בלגיה, בריטניה, גרמניה, הודו, טורקיה, יוון, מצרים, מקסיקו, מרוקו, סודאן, סלובקיה, ספרד, פולין, צ'כיה, צרפת, קפריסין, קרואטיה, שוודיה ושווייץ. במצטבר נעדרו השרים מהארץ 193 ימים. כלומר, ממוצע הטיסות לכל שר הוא שלוש, כשכל שר נעדר מהארץ בממוצע כעשרה ימים. היעדים המועדפים על השרים היו ארה"ב, אליה טסו 13 פעמים, וספרד וצרפת כאשר לכל אחת מהן טסו חמש פעמים. חשוב לשים דגש לכך שהנתונים לא כוללים את הטיסות של השרים לצעדה בניו יורק שנערכה ביולי ושעליה ידווח רק בסוף החודש הקרוב."

אפרת אביבי, "שקוף", 15.6

טוב שכך, מי רוצה לראות אותו

"בריקת 'העין השביעית' ויפעת מחקרי מדיה: בשבעת החודשים האחרונים התראיין ראש הממשלה בתקשורת הורה 16 פעמים. ובישראל? נתניהו חחרים כמעט כליל את ערוצי הטלוויזיה המרכזיים, מלבד אחד: בערוץ 14 שודר בממוצע ראיון בכל חודש, בסך כולל של 196 דקות שידור."

שבי גטניו, "העין השביעית", 14.6

מכתבים למערכת

התנגשות בין חוק לצדק

זה לא הפתיע אותי, אבל זה מקומם. כפי שפורסם באתר "זו הדרך", ב-19 ביוני פורסמה ההחלטה של בית המשפט המחוזי בבאר שבע שדחה את תביעת הבעלות של תושבים מאל-עראקיב בנוגע לאי-חוקיות הפקעת אדמותיהם לפי חוק רכישת מקרקעין מ-1953.

הממשל הצבאי פינה אותם מאדמתם בכוח. לאחר מכן חוקקו את חוק רכישת מקרקעין, שאפשר למדינה להכריז על אדמות שבעליהן לא יכלו לשבת עליהן באותו זמן כעל אדמות מדינה.

יש פה התנגשות חמורה בין חוק למוסר ולצדק. באה המדינה ומחוקקת חוק המאפשר לה לשדוד את אדמותיהם של אזרחים – שאינה רוצה בהם – ואז היא מביאה את שופטיה כדי שאלה יכריעו בינה לבין קורבנותיה. על כל אחד מאתנו לבחור, היכן אנחנו עומדים בסכסוך בין חוק למוסר ולצדק. בנוסף, יממה לפני מתן פסק הדין, הרשו הרשויות את אל-עראקיב שוב.

עמוס גבירץ, קיבוץ שפיים

ניתן לשלוח מכתבים למערכת באמצעות הדוא"ל

zohaderekh@gmail.com

או לחיבת דואר 26205 ת"א-יפו 6126102

ריאיון עם עו"ד ידין עילם על הבחירות בלשכת עורכי הדין

ההפיכה הימנית שלא הייתה

הפרקליטה הצבאית הראשית ומנכ"ל משרד המשפטים. כלומר, 21 מתוך 41 החברים הרלוונטיים במועצה הם רוב. הרשימה של בכר ("תקווה ללשכה") זכתה ב-16 מושבים בבחירות למועצה הארצית, נוסף לבכר עצמו שיכהן במועצה מתוקף בחירתו ליו"ר הלשכה. נוסף על כך ישנם נציגי המחוזות, שלפחות חלקם תומכים בבכר.

עם זאת, בכר רצה להרכיב רשימה רחבה – מה שמכונה לעתים "רשימת סופרמרקט" – ולכן צירף אליה עורכי דין שלא בהכרח מתנגדים להפיכה המשטרית. כעת, לא ברור כיצד הם יפעלו – בייחוד משום שהבחירות לנציגי הלשכה בוועדה לבחירת שופטים הן בחירות חשאיות. כיוון שלא ברור אם בכר יכול לסמוך על כל הנציגים ברשימה שלו, הוא יזדקק לנציגים שלנו ושל "דרך הכבוד ואיכות המקצוע".

כמו כן, אינני בטוח כמה בכר עצמו, שמצטייר כיום כאחד מראשי המחאה וקיבל ממנה תמיכה רבה בבחירות, מתכוון לעסוק במאבק בהפיכה ביומיום. נצטרך להיות על המשמר ולדאוג שהלשכה תמלא את תפקידה בתחום זה.

אלו מאבקים עומדים כעת על הפרק?

חשוב להבין את הצעת החוק לפירוק לשכת עורכי הדין. הצעה זו היא דוגמא לציניות האדירה של הפוליטיקה. ברור לכל שאם תוצאות הבחירות היו אחרות, ההצעה לא הייתה עולה. לבד מהמחאה, דבר אינו מונע כעת את העלאת ההצעה להצבעה בכנסת.

כמו כן, בגלל הניצחון של בכר לא מתייחסים מספיק לאי-הסדרים בבחירות. עורכי דין רבים שרצו להצביע, במיוחד בתל אביב, התייאשו וויתרו בשל התורים הארוכים. "לתכלית ראויה" הייתה קרובה להשגת מנדט נוסף, שהיה מכניס למועצה הארצית את עו"ד מיכל גורן מהקליניקה באוניברסיטה העברית. לדעתי יש מקום לחשד כי אנשי של נוה גרמו שיבושים מכוונים במטרה לרכא הצבעה. הגורם המנהל את הבחירות אינו יו"ר הלשכה, אלא מנכ"ל הלשכה – והמנכ"ל הנוכחי מונה בידי נוה.

אסף טלגם

ידין עילם (צילום מהרשתות החברתיות)

בעקבות הבחירות בלשכת עורכי הדין, ראיין השבוע "זו הדרך" את עו"ד ידין עילם. עילם הוא מראשי הרשימה "לתכלית ראויה", המייצגת את עורכי הדין המתקדמים ופעילי ארגוני זכויות האדם בלשכה.

מה סדר היום של "לתכלית ראויה"? מה החשיבות של פעילותה בלשכת עורכי הדין?

"לתכלית ראויה" מתנגדת כמובן להפיכה המשטרית, אך היא לא נולדה עם ההפיכה: היא פועלת מאז 2011 לקידום דמוקרטיה וזכויות אדם, מנהל תקין וטוהר מידות. הרשימה כוללת עורכות ועורכי דין ממשרדים פרטיים, מארגוני זכויות אדם, מקליניקות משפטיות, מהאקדמיה ומהשירות הציבורי, שהמשותף להם הוא מאבק למען הגינות ולצדק חברתי. לפי חוק, הגנה על זכויות האדם היא אחד מתפקידי לשכת עורכי הדין. בקדנציה הקודמת, לדוגמא, עו"ד ערן גולן שהיה אחד משני נציגיו במועצה הארצית ומשנה לראש הלשכה, יזם הצטרפות של הלשכה להליכים בבית המשפט העליון כידידת בית המשפט.

מדוע לא היו ברשימה מועמדים ערבים?

זה כשל, ונדאג שהוא לא יקרה שוב. ההתארגנות שלנו לבחירות הייתה מאוחרת מדי. אציין שבבחירות הקודמות היו ברשימה שלנו שלוש עורכות דין ערביות, אך שתיים מהן מונו מאז לתפקידי שיפוט.

כמו כן, בבחירות הנוכחיות התמודדה רשימה ערבית מאוחדת בשם "דרך הכבוד ואיכות המקצוע", בעוד שבבחירות הקודמות התמודדו שלוש רשימות ערביות שונות. אני משער שהיו עורכי דין ערבים שבדרך כלל מזדהים איתנו שהעדיפו את הרשימה המאוחדת.

מה הערכתך לגבי תוצאות הבחירות?

שיעור ההצבעה הפעם היה כמעט כפול לעומת הבחירות הקודמות, וכך גם מספר הקולות הדרוש על מנת לעבור את אחוז החסימה – 1,012 קולות במקום 515.

במועצה שנבחרה יש הבטחה, אך גם סכנה. עמית בכר, שנבחר ליו"ר הלשכה ברוב גדול, כמעט לא צריך קואליציה – הרשימה שלו זכתה במספיק קולות כדי להעביר מה שהיא רוצה כמעט בכוחות עצמה. המועצה הארצית של לשכת עורכי הדין מורכבת מ-44 חברים, מתוכם שלושה שבדרך כלל אינם לוקחים חלק בישיבות ובקבלת ההחלטות: פרקליט המדינה,

ח"כ כסיף בוועדת החוקה: זה לא דיון

בעילת הסבירות - זו בעילת הסבירות

ועדת החוקה של הכנסת דנה השבוע (25.6), לראשונה בכנס הנוכחי, באחד מחוקי ההפיכה המשטרית: צמצום עילת הסבירות בפסיקת בג"ץ. הנוסח שהוצג בפני חברי הוועדה קובע כי בג"ץ לא יוכל להתערב בסבירות החלטות של ראש הממשלה, של שריה ושל ראשי רשויות בכל הנוגע למדיניותם, לרבות החלטות על מינויים ופיטורים.

בדיון הסוער שהתפתח בעקבות הצעות החוק של הקואליציה, התייחס ח"כ עופר כסיף (חד"ש-תע"ל) לפוגרומים שחוללו מתנחלים בימים האחרונים בשטחים הכבושים, ואמר: "כשהשר הגזען, הטורריסט המורשע, שולח כוחות להכות מפגינים נגד ההפיכה, אבל נותן לפורעי חוק לשרוף בתים – שם אין סבירות. מה שיש כאן זה לא דיון על עילת הסבירות, זה דיון על בעילת הסבירות".

להציל את ואדי רבאח

התעשייה "שער שומרון" למינים בסכנת הכחדה, בהם הצבי הארץ-ישראלי. "מגוון המינים חשוב לשמירה על המערכת האקולוגית כולה", הדגישה.

עו"ד יוסי וולפסון ציין: "ואדי רבאח הוא מסדרון אקולוגי חיוני בין ואדי עארה והכרמל בצפון להרי יהודה בדרום. התוכנית מסכנת גם את אקוויפר יהודה, שמזין את מעיינות הירקון. דליפה של ביוב או חומרים מזהמים מאזור התעשייה תפגע בהם ישירות". וולפסון הדגיש כי אין צורך אמיתי בהקמת אזור תעשייה נוסף, וכי הוא צפוי למשוך אליו מפעלים מאזורי תעשייה קיימים – כולל כאלה הממוקמים ברשויות חלשות, מה שיפגע באפשרויות התעסוקה ובהכנסות הארנונה שלהן.

מאהל מחאה בבית שמש נגד חיסול הדיור הציבורי

משפחות הקימו השבוע מאהל מחאה בבית שמש נגד חיסול הדיור הציבורי. מפורום הדיור הציבורי נמסר: "מדובר במשפחות הממתינות לדיור ציבורי ושנמאס להן מאוזלת היד של הממשלה. אנחנו קוראים להפוך את המאבק המקומי למאבק כלל-ארצי – כי אסור לוותר".

מנכ"ל פורום הדיור הציבורי, דני גיגי, התייחס בדיון בוועדת הפנים של הכנסת (27.6) למצב הדירות בדיור הציבורי ולכשלים של חברת עמידר. לדבריו, "במשרד האוצר רוצים שנחשוב שדיור ציבורי 'לא עובד טוב' וגורמים לכך שדיור ציבורי פירושו דירות הרוסות. אך לא כך המצב ברבות ממדינות העולם, בהן יש דיור ציבורי רב ואף איכותי".

גיגי הסביר שקיימות שתי סיבות "למצב המחריר של הדיור הציבורי בישראל". הסיבה הראשונה: המחסור בתקציבים "מאחר שהאוצר מייבש ומחסל את הדיור הציבורי, והמראות של דירות מעופשות והרוסות משרתים את האג'נדה לפיה צריך לחסל את הדיור הציבורי".

הסיבה השנייה, לדבריו, היא שחברת עמידר "היא חברה כושלת ואין מי שיעניש אותה ויגרום לה לתפקד הוגן שישירת את הדיירים. מנהלי החברה פעלו במהלך השנים בצורה מושחתת ואכזרית. עדות לכך אפשר למצוא בדוחות מבקר המדינה הרבים שנכתבו על החברה ומנהליה. אם לא די בכך, עמידר גם הפכה לחברה שצוברת רווחים על חשבון הסבל של הדיירים". "אנחנו בפורום נמשיך במאבק בכל הכוח עד לשיקום הדיור הציבורי", הבטיח גיגי לחברי הוועדה.

הקורבן ה-41 מתחילת השנה:

מנופאי נהרג בתאונת עבודה בשרון

מנופאי בן 32, תושב ראשון לציון, נהרג (26.6) כתוצאה מנפילה מגובה של שמונה מטרים במהלך עבודתו ביישוב נווה ירק במועצה האזורית דרום השרון. מהמשרה נמסר כי חוקרי תחנת כפר סבא פתחו בחקירת תאונת עבודה, וכי נציגי משרד העבודה זומנו למקום.

מתחילת השנה נהרגו 41 עובדים בתאונות עבודה. ביום שישי (23.6) נפטר האב פילוסיוס בן 60, אב הכנסייה היוונית אורתודוקסית בעכו, לאחר שנפל מפגיון שקרס. זאת, בעת עבודות שיפוצים בכנסיית סנט ג'ורג' בעיר. ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש), תושבת העיר, מסרה כי האב פילוסיוס היה איש דת אהוב ומוכר כמי שפועל למען קירוב לבבות בין הקהילות השונות.

אסיפת חירום התכנסה השבוע (26.6) במועדון הגדה השמאלית בתל-אביב בקריאה להצלת ואדי רבאח (נחל רבה) שבשטחים הכבושים. בוואדי שמעבר לקו הירוק, ממזרח לראש העין ולכפר-קאסם, שוכן אזור טבעי ייחודי ורגיש במיוחד, שהוא מסדרון אקולוגי חיוני במרכז הארץ.

את הדיון יזמו פעילי ההתארגנות "אקלים אחד", שמסרו: "מתחת לאף שלנו הולכים לבנות התנחלות, אזור תעשייתי ישראלי בסדר גודל מטורף, על חשבון מסדרון אקולוגי. בואו לעצור את זה. כמעט 3,000 דונם של בטון התנחלותי יחריב את ביתן של חיות רבות, ייחודיות לאזור. הפרויקט יחריף את משבר האקלים, ימוטט את המגוון הביולוגי ויצוק את הכיבוש במלט ובכסף".

לדברי הפעילים, בסוף מאי הופקדה תוכנית אזור התעשייה להתנגדויות, "אז יש לנו סיכוי לעצור את ההליך. כבר קיבלנו צו מניעה זמני נגד הקמת בית הקברות במקום. כעת, משהופקדה תוכנית אזור התעשייה, בואו ניפגש ונאחד כוחות למען צדק אקלימי: לא ניתן לקבוצות הפגיעות ביותר לשלם את מחיר התעשרותם של מחירי האקלים והחיים".

המפגש בתל אביב הוקדש להצגת ההקשר הרחב של תוכנית הפיתוח בוואדי רבאח ולקראת חתימה המונית על התנגדויות לתוכנית בפני עורך דין. ראשונת הדוברות, שרית מיכאלי מ"בצלם", אמרה: "הקמת אזור התעשייה בוואדי רבאח היא חלק ממנגנון הנישול הישראלי, שמטרתו לשלול אדמות, מים ומשאבים מהפליסטינים. בעבר הפקיעה ישראל קרקעות באמתלה של צורך צבאי, אך כיום ההשתלטות ברובה מבוצעת באמצעות הכרזה על אדמות מדינה, המשמשות במירב המקרים לבנייה ולהרחבה של התנחלויות".

הפעילה אורי נחמני הרחיבה על חשיבותם של מסדרונות אקולוגיים. לדבריה, קישוריות בין שטחים פתוחים נחוצה כדי לאפשר לבעלי חיים ולצמחים לממש את מעגל הרבייה שלהם. נחמני הצביעה על הסכנה שמציבה התוכנית להקמת אזור

קבלו את

זו הדרך

מדי שבוע בדוא"ל

או בדואר רגיל

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני, ללא תשלום, מתבקשים לשלוח

כתובת דוא"ל אל: zohaderekh@gmail.com

המעוניינים לקבל בדואר רגיל, מתבקשים לכסות את הוצאות

המשלוח באמצעות תרומה של 150 שקל בשיק לפקודת המפלגה

הקומוניסטית הישראלית, ת"ד 26205 תל-אביב 6126102

הפוגרומים של המתנחלים הם מדיניות

נהרגו שבעה פלסטינים, בהם נערה בת 15, ונפצעו למעלה מתשעים.

רבות מהפשיטות הקודמות הסתיימו אף הן במספר הרוגים גבוה: במאס נהרגו שישה פלסטינים בג'נין ושלוש לוחמי ימ"מ נפצעו. בפברואר נהרג בן 14 ושניים נפצעו קשה, ובינואר נהרגו תשעה פלסטינים.

אנחנו יודעים מה המשמעות של כניסה בשעות הבוקר המוקדמות למחנה פליטים צפוף. עשרות שנים שאנחנו עושים את זה וכל פעם מופתעים מההסתבכות התורנית, בדיוק כפי שהיינו מופתעים מהפיגוע הנורא בתחנת הדלק של עלי, שבו נורו למוות ארבעה ישראלים, בדיוק כמו שהצבא מופתע מפוגרומים של מתנחלים, ובדיוק כמו שנהיה מופתעים מהפיגוע הבא.

אז רגע לפני שכולנו נשטפים לעוד סבב שכולו מרחץ דמים מיותר, כדאי להזכיר: כוחות הביטחון פשטו על ג'נין בחיפוש אחר איש חמאס ופעיל בג'יהאד האסלאמי. מעצר שגרתי, שאיש לא ציפה שישנה את המציאות בג'נין או בגדה, עלול עכשיו להתגלגל למבצע רחב היקף, מתוקצב, עתיר הרוגים ופצועים, שעלול בתורו להתגלגל להסלמה בעזה, בדומה לאופן שבו הפך מבצע "שוכו אחים" בגדה למבצע "צוק איתן" ברצועה.

בסוף המבצעים הללו אנו חוזרים תמיד לאותו המקום בדיוק, כמעט – איש לא יחזיר את החיים שאבדו, את יכולת ההליכה לנכים החדשים, את היכולת לישון לאלו שלא ישנחו כבר את מה שראו או עשו. בשלטון מגדירים זאת כ"ניהול הסכסוך", אך זו אשליה. כי אם "אין ברירה" אלא לצאת למבצע מעצרים במרכז עיר פלסטינית הומה אדם שבוודאות יגרור מספר גבוה של נפגעים חפים מפשע, ו"אין ברירה" אלא לצאת למבצע רחב בג'נין כי "האין ברירה" הקודם הסתבך וכתוצאה מכך "אין ברירה" אלא לצאת למבצע בעזה, כי קיימת סבירות גבוהה שההסלמה תגלוש גם לרצועה, אז לא מדובר ב"ניהול הסכסוך". ההפך הוא הנכון: הסכסוך מנהל אותנו.

מבצע יוסי דגן

אחד האנשים שדוחפים למבצע צבאי הוא ראש המועצה האזורית שומרון, יוסי דגן, שזה שנה קורא לכיבוש מחדש של הגדה כולה. לא רק ג'נין, גם שכם ורמאללה. יצא לי לפגוש את דגן לאחרונה בחווארה, זמן קצר לאחר הפוגרום שערכו שם מתנחלים. הגעתי לביקור סולידריות בעיריה, יחד עם אברהם בורג, חבר קהילת הידידים שלנו. דגן היה שם, מצלם אותנו, בלי בושה, בניסיון לעשות הון פוליטי מהביקור שלנו, דקה לאחר פוגרום. זה בסדר, דגן רגיל שאחרים מסכנים עבורו את חייהם. כך גם סמוטריץ', שקרא ל"מבצע רחב למיגור קני הטרור ולהשבת ההרתעה" וכן גביר שקרא "להוריד בניינים". הם יעודדו מרחוק, בטוויטר, והתוכניות שלהם לא עוצרות בגדה. אורית סטרוק, ח"כית מהציונות הדתית, כבר הסבירה שצריך לכבוש שוב את עזה.

ולכן לא מפתיע שאנחנו מתנהלים מ"אין ברירה" ל"אין מנוס", מ"הפתעה" להסתבכות. ובניתיים, האנשים ששולחים אותנו למבצעים הללו מספרים, שבו זמנית את ההפיכה המשטרית הם מתכוונים לקדם עכשיו "בשיטת הסלאמי".

נדב וימן

מנהל בכיר בשוברים שתיקה

יכולנו לצפות מראש את ההסלמה של השבועות האחרונים בשטחים הכבושים ואת ההתפרצות המחודשת של פוגרומים מאורגנים של מתנחלים. אין לנו עוד תירוצים.

"אירועים כאלה מונעים מכוחות הביטחון למנוע טרור", זו הייתה תגובת דובר צה"ל לסדרת פוגרומים מאורגנים של מאות מתנחלים בשטחים. המשפט הזה מבהיר בדיוק למה אנחנו ממשיכים לראות את הפוגרומים האלה. כי בצבא בעליל לא מתייחסים להצתת בתים על יושביהם כטרור, כל עוד המציתים יהודים והמוצתים – פלסטינים. "יש לכם קבוצה של עשרות אנשים חמומי מוח שהולכים לעבר חווארה, הם רעולי פנים וחלקם עם סכינים. מה אתם חושבים שהם באים לעשות?", סיפר לשוברים שתיקה חייל שהיה בפוגרום בחווארה. מה נשתנה מאז? שום דבר.

החיילים הגיעו אחרי שהמתנחלים עזבו את המקום. איכשהו הצבא שוב "הופתע". כאילו ההתארגנויות הללו לא מתרחשות בגלוי, ברשתות, בקבוצות ווטסאפ פתוחות לכל.

לא היו הפתעות, לא יהיו הפתעות

שלא יהיו אי-הבנות, המתנחלים שביצעו את הפוגרומים הללו יעשו פוגרום נוסף. חלקם יבואו חמושים, וכשזה יסתיים בהרוגים, כל הגורמים שהיו אמורים לעצור אותם יספקו כפיים, יגנו בחריפות ויסבירו שהם הופתעו.

אל תקנו את ההפתעה הזו. אף אחד לא מופתע. הפוגרומים הללו הם פוגרומים ברשות. הם נעשים ברשות הממשלה, שנציגיה תומכים בהם במפורש ובמובלע.

ח"כ צבי סוכות (עוצמה יהודית) הסביר שהפוגרומים "לא מעסיקים אותי יותר מדי", וח"כ שמחה רוטמן (האיחוד הלאומי) הסביר ש"זו מחאה" ברשות הצבא והמשטרה, שמאפשרים להם להתרחש בשטח כבר תקופה ארוכה. אני אפילו לא מדבר על המתנחלים שנכנסו עם ח"כ סוכות למאחז אביתר בניגוד מוחלט לחוק הישראלי, בלי שהצבא פינה אותם. כנראה גם שם הופתעו. "בושה", קוראים המפגינים בקפלן מדי שבוע. אכן בושה, והיא של כולנו. השר לביטחון לאומי, איתמר בן גביר קרא למתנחלים: "תעלו לגבעות".

אין מנוס מהמסקנה שהפוגרומים המאורגנים של המתנחלים הם מדיניות. אולי לא רשמית, אבל בפועל זו המדיניות בשטח. האם אפשר להעלות על הדעת שהצבא היה מאפשר לפלסטינים לבצע סדרת פוגרומים – ללא תגובה מצדו? האם קצינים בכירים היו מופיעים בתקשורת ומצהירים "הופתענו"? התשובה היא לא. כי הפוגרומים לא התחילו באחרונה, הם מתרחשים זה זמן רב, ופעמים רבות מדי מאובטחים בידי כוחות הביטחון עצמם. לצערי זו האמת; הלוואי והמציאות הייתה אחרת.

כרוניקה של הסתבכות ידועה מראש

אני מכיר את ג'נין היטב. גם את שכם. במהלך שירותי בפלס"ר נח"ל השתתפתי בעשרות מבצעים בערים הללו, ואיכשהו נראה שלא המון השתנה – מלבד עוצמת האש שאנחנו מפעילים. זה תקופה ארוכה שישראל מנהלת סדרת פשיטות למעצר מבוקשים בג'נין. רבות מהפשיטות הללו מתרחשות דווקא בשעות הבוקר המוקדמות, כשתושבי מחנה הפליטים יוצאים לעבודה ולרחוב. התוצאה, שוב ושוב, היא חילופי אש, הסתבכות צבאית והרוגים פלסטינים. בהסתבכות האחרונה בג'נין, למשל, נפצעו שבעה לוחמי צה"ל ומג"ב,

פני הממשלה כפני להב"ה

גרפיטי: "ישי שליסל הגבר". על החתום היה ארגון אליס ופשיסטי שמזכיר מבחינות רבות את ארגון להב"ה – לה פמיליה.

למרבה הזוועה, היום שני ארגונים אלה הם פני השלטון. חברי כנסת לא מתביישים לתמוך בהם בגלוי ונציגיהם מסתובבים כטווסים במסדרונות הכנסת. אמירות הומפוביות מבזות הפכו נורמה אף בשיבות מועצה ביישובים עם אוכלוסייה מגוונת כמו פרדס חנה, וגם ראשת מועצה חילונית לא טורחת לגנותן. כשראשי המפלגות החרדיות משיקים חוק הקובע כי העלבה וביזוי חרדים ייחשבו עבירה פלילית, ובאותה נשימה ממשיכים להשפיל ולבזות את חברות וחברי הקהילה הגאה – זה חוק בזיוני.

פוליטיקאים ורבנים מטפטים את הארס, וכך מחלחלים הפחד והשנאה פנימה והופכים שנאה עצמית, שמרסקת את האדם מבפנים. החברה מתמלאת בעוד ועוד אנשים כבויים ומדוכאים – חלומו של כל שלטון פשיסטי.

השילוב של נסיגת הדמוקרטיה עם האלימות וההסתה הגוברת כלפי הקהילה הגאה בישראל איננו מקרי. במדינות בהן הדמוקרטיה נוצחה בידי שלטון שמרני שהשיג שליטה כמעט בלתי מוגבלת על האזרחים, תמיד אחת הקהילות הראשונות להיפגע היא הקהילה הגאה: כך קרה ברוסיה, כך קורה בהונגריה – המדינה ממנה עושה ביבי "העתק-הדבק" לכל התהליך.

כאשר פרופ' ישעיהו לייבוויץ חזה את ההשחתה המוסרית שיביא איתו הכיבוש, הוא התכוון בדיוק לזה – שנפשם של אנשים מתרגלת להיות גסה בחייו של האחר. ואם מישוהו חשב בטעות ש"האחר" יישאר "רק הפלסטיני" – אני כמובן אומרת זאת בכאב גדול – האחר הזה הופך לכל מי שלא מתאים לשיטה. זה מתחיל בזלזול בזכויות הכי בסיסיות של בני אדם מעם אחר, עטוף בכל מני הצדקות של חוסר ברירה ומלחמת קיום ועוד, אבל הנפש עצמה נשחתת.

המנגנון הזה חודר ללבב פנימה ומתרגל להצדיק את סבלו של האחר: פעוט שנורה בידי חייל צה"ל בלי סיבה; נערה שתמכה בחבריה במצעד הגאווה; בחורה לסבית מכפר בגליל; או יותר מ-100 נרצחים בציבור הערבי.

אבל התקווה שלנו נעוצה בחטא ההיכרס, היהורה, של הממשלה הזאת, שיכורת הכוח. כמו בכל טרגדיה יוונית – חטא ההיכרס הוא זה שיפיל אותה. הזחיחות שלהם גרמה להם לטעות במחשבה שאנחנו שקועים באדישות, ולכן נבלע את שינוי שיטת המשטר יחד עם כוס האספרסו שלנו.

אנחנו כאן עד שנעביר את רוע הגזירה. ניאבק על הזכות שלנו לחיות כאן ברוח מגילת העצמאות, שעל בסיסה קמה מלכתחילה המדינה: 'מדינת ישראל תקיים שוויון זכויות חברתי ומדיני גמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת, גזע ומין'. ניאבק על הזכות לחיים של אהבה, של שלום, של כבוד לאדם באשר הוא.

אסיים בשלושה ציטוטים אהובים עליי מהמסורת היהודית, שלא אשמה במה שהלבישו עליה: "חביב אדם שנברא בצלם", "יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך", "וכמובן: "ואהבת לרעך כמוך".

את דבריי אני מקדישה לזכרה של שרית אחמד שנרצחה בגלל נטייתה המינית. גדלתי בבית דתי לאומי. בבית הספר היסודי למדתי בנעם בנות. זו הסביבה התרבותית שמתוכה קמה מאוחר יותר מפלגת נעם – מפלגה שעסוקה בהפצת שנאת להט"בים מבוקר עד ערב, כולל הפקת השתלמויות למורים ולמטפלים והתערבות בתכנים של מערכת החינוך של הילדות והילדים של כולנו. כשצאתי מהארון לפני 18 שנים, ההורים שלי ויתרו על הקשר איתי. היה להם מסובך מדיי בת לסבית, ותכלס לא לזה הם התכוונו כשהביאו אותי לעולם. הייתי בת 25, בתקופה הפגיעה ביותר בחיים שלי, ונשארתי לבד.

הרצח המחריד של שרית אחמד זרק אותי אחורה לשנת 2015, אז נרצחה שירה בנקי בידי הרוצח ישי שליסל במצעד הגאווה בירושלים. באותה שנה נשמעו לפני המצעד אינספור איומים לפגיעה בצועדים, שהגיעו מארגון להב"ה – ארגון גזעני שעניינו המרכזי - שמירה על טוהר הגזע, ושמעולם לא היה ברור איך ייתכן שעדיין לא הוגדר ארגון טרור ולא הוצא אל מחוץ לחוק. לאחר הרצח הופיעו בירושלים כתובות

מהגולן למאחז אביתר

אני אמא החרדה לעתיד ילדיי, ג'ואד וסלינא, שגדלים במדינה זו. מגיל אפס מושרשת אצלנו, בתרבות הדרוזית, נאמנות מלאה לארץ ולאדמה. אך בפני החוק בישראל אנחנו לא שווים. ישראל, מדינה דמוקרטית לכאורה, חוקקה חוק שמפלה אותי ואת כל בני המיעוטים בארץ זו, ומונעת מאיתנו את הזכות להתפתח ולהתרחב באופן טבעי בכפרים ובערים שלנו.

בגליל, השלטון לא סופר אותנו, ומקשה אפילו על בנינו המשוחחרים מצה"ל לבנות את ביתם ביישוב בו נולדו ושבו הם רוצים לחיות. בימים אלה, אחיותיי ואחיי הדרוזים נאבקים נגד פגיעה באדמותינו ובזכויות שלקחה מאיתנו המדינה לטובת תאגיד פרטי. התאגיד קיבל אישור מהמדינה להקים תחנות לייצור חשמל מרוח (טורבינות רוח), על אדמות ששייכות לכפרים הדרוזיים ברמת הגולן.

למה? כי מדינת ישראל מתממההת כבר עשרות שנים מהסדרה ומרישום של הקרקעות ברמת הגולן, וכעת החליטה באופן שרירותי להפקיע מידינו שטח של 3,500 דונם.

אדוני השר בן גביר, שר הפיתוח והטיקטוק, אולי מהיום יתווסף לתאריך גם התואר שר הטורבינות. אני פונה אליך. אתמול הטפת מוסר לדרוזים שצריך לשמור על החוק, ומיד לאחר מכן הגעת למאחז אביתר וקראת לנערי הגבעות: רוצו, תפסו שטחים בצורה לא חוקית. כשהדבר מתאים לך, יש חוק אחד ליהודים וחוק אחר לכל השאר. המחאה שלנו נגד הממשלה היא קריאת השכמה לכל הישראלים! אם בעבר חשבתם שהבעיות הן "של הערבים", "של הדרוזים", היום עליכם להבין שהאלימות, דריסת הזכויות והבזו לחוק ולהגינות יפגעו בכל אחת ואחד מאתנו.

היבא אסעד

דבריה של תושבת רמת הגולן שתחת כיבוש ישראלי בעצרת בחיפה נגד ההפיכה המשטרית, 24 ביוני

תהילה גולדברג מייק

דברים בעצרת בכיכר נגד ההפיכה המשטרית, 17 ביוני

מנהיגי מפלגות השמאל בנפאל בוועידת היסוד של החזית הסוציאליסטית בקטמנדו, 19.6 (צילום: החזית הסוציאליסטית)

איחוד של כוחות השמאל בנפאל

מהדהאב קומאר נפאל, ראש הממשלה לשעבר ומנהיג המפלגה הקומוניסטית הסוציאליסטית המאוחדת, הצהיר כי הסכנה של רגרסיה ברורה מאוד, וכי החזית שואפת להציג פתרון למשבר ולזכות מחדש באמון הציבור. פרצ'נדה, ראש ממשלת נפאל ומנהיג המאואיסטים במלחמת האזרחים הנפאלית, אמר בוועידת היסוד כי כישלונה של המפלגה הקומוניסטית המאוחדת – הניסיון הקודם לאיחוד השמאל הנפאלי – נבע מהיעדר העצמאות של הכוחות הקומוניסטיים השונים, ולכן תמנע החזית מפגיעה באוטונומיה של המפלגות והגופים החברים בה. באבוראם בטאראי – יו"ר המפלגה הסוציאליסטית הנפאלית, שדמותו מזוהה מאוד עם המהפכה והפוליטיקה הקומוניסטית בנפאל – בחר לא להשתתף בוועידה, אך הביע את תמיכתו בחזית ואת רצונו להצטרף אליה.

בעקבות האיחוד כתב הפרשן הפוליטי הנפאלי ראג'נדרה מחארג'אן כי השמאל הנפאלי ידוע בנטייתו להתאחד ולהתפצל, וכי מבחנה האמיתי של החזית הסוציאליסטית יהיה בהמשכיותה, ובמערכת היחסים שתכונן עם המפלגה הקומוניסטית הגדולה בנפאל – המפלגה הקומוניסטית המרקסיסטית-לנינית. לדבריו, אם יתגלה שהאיחוד נועד רק לחזק את כוחה של הממשלה הנוכחית בחשבון פרלמנטרי צר, הוא עלול להתגלות כהמשכו של המשבר ולא כפתרון.

עידן סלוצקר

קבוצת וגנר - התארגנות פלילית

"קבוצת וגנר היא התארגנות פלילית לפי חוקת הפדרציה הרוסית" – כך מסר ממוסקבה פרופ' אולג בודרוב, פעיל סביבתי ומזכ"ל התנועה הפציפיסטית, בשיחה עם העיתון "הומניטה". זו התקיימה יממה לאחר נסיגת המיליציה משטחה של רוסיה ולפני ההודעה על פיזור. לדבריו, "בדמותה של וגנר קיימות עוד עשרות התארגנויות מזוינות המקבלות מימון מהמדינה, חרף האיסור הקיים בחוק". בתשובה לשאלה: "איך אתה מסביר את קבלת הפנים החמה בה זכו אנשי וגנר מצד תושבי העיר רוסטוב לאחר שהשתלטו על פיקוד הדרום של צבא רוסיה, האחראי על הלחימה באוקראינה?", הסביר בודרוב: "המסר של מפקד הכנופיה והאסיר לשעבר פריגוז'ין היה שהוא בדרכו למוסקבה כדי לטהר את רוסיה מהשחיתות ומהאוליגרכים. זה מסר שנפל על אוזניים כרויות. אבל זה לא יותר מדמגוגיה זולה. פריגוז'ין הוא חלק מהמערכת המושחתת המנהלת את המדינה".

ואדים קמנקה

לפני כחודש פתחו כוחות השמאל בנפאל במשא ומתן להקמת חזית שמאל רחבה ("זו הדרך", 10.5). בשבוע שעבר נשאו המגעים פרי, ובבירה קטמנדו נערכה ועידת היסוד של "החזית הסוציאליסטית".

נפאל מצויה במשבר פוליטי וחברתי-כלכלי מאז 2019. המשבר, שהוביל לנפילת כמה ממשלות ואף פיזור של הפרלמנט בידי ראש הממשלה קאדגה פרסאד שרמה אולי – הביא גם לאינפלציה גבוהה ועלויות מחירים. מבחינה פוליטית, המשבר העניק לימין המלוכני הנתמך בידי הודו הזדמנות פז להשתמש במשאביו הגדולים כדי להפנות את התסכול העממי מהמשבר כלפי הקומוניסטים (מכל הזרמים והמפלגות).

הבחירות המחוזיות שנערכו בחודש שעבר, בהן לא נבחר אף מועמד מטעם המפלגות הקומוניסטיות, היו בבחינת קריאת השכמה לקומוניסטים בנפאל. רבים בשמאל מבינים כיום כי המשבר מאיים להשיב את נפאל לאחור ולבטל את הישגי המהפכה שבשנת 2008 שמה קץ למשטר המלוכני.

בהקמת החזית הסוציאליסטית החדשה שותפות שלוש מפלגות קומוניסטיות ומפלגה אזורית סוציאליסטית: המפלגה הקומוניסטית של נפאל (מרכז מאואיסטי), המפלגה הקומוניסטית הסוציאליסטית המאוחדת של נפאל, המפלגה הקומוניסטית של נפאל (פלג נטרה ביקראם) והמפלגה הסוציאליסטית העממית. עם זאת, המפלגה הקומוניסטית הגדולה ביותר בנפאל – המפלגה הקומוניסטית המרקסיסטית-לנינית בהנהגת ק.פ. שרמה אולי – החליטה לא לחבור לחזית בשלב זה, על רקע היריבות המרה בין שרמה אולי לבין פרצ'נדה – מנהיג המפלגה המאואיסטית.

בוועידת היסוד הוחלט כי הנהגת החזית לא תהיה נבחרת, אלא תתחלף בין מנהיגי המפלגות המרכיבות את החזית ברוטציה שנתית. החזית הצהירה ששעריה יישארו פתוחים להצטרפות של מפלגות אחרות, בתנאים שווים לשותפות המייסדות – קריאה המכוונת בבירור למפלגה הקומוניסטית המרקסיסטית-לנינית. החזית הסוציאליסטית היא כעת הכוח השלישי בגודלו בפרלמנט הנפאלי. אם תחבור אליה גם המפלגה הקומוניסטית המרקסיסטית-לנינית, שהיא השנייה בגודלה בפרלמנט, יזכה השמאל הנפאלי ברחוב חזק.

לדברי העיתונאי נישאן קאטיוואדה, שסיקר את ועידת היסוד של החזית עבור "קטמנדו פוסט", החזית הצהירה כי לא תסתפק בפוליטיקה בורגנית-פרלמנטרית. לדברי ראשיה, החזית תרחיב את פעילותה בכפרים, באיגודי עובדים ובקרב צעירים כדי להביס שוב את הימין ואת המלך המודח, החותר לשוב אל כס המלוכה.

צילום: רשת 13

הכיבוש על המסך הקטן

שהיטיבה לנסח סמדר שילוני ב"ידיעות אחרונות", עלילת הסדרה מתקיימת "בצילו של הנושא שאין לומר את שמו, אבל נאמר אותו בכל זאת, הלא הוא הכיבוש. נכון שלאחרונה הכיבוש זוכה לסוג של עדנה בסמיכות להפגנות נגד ההפיכה המשפטית, ויש מי שמזכיר שוב ששם טמון שורש הבעיה. אבל באופן כללי מדובר באירוע שאף אחד לא שש להיכנס אליו, למרות שלא מעט אנשים נושאים אותו כצללקת טראומטית". בלשון מכובסת יותר כתב ניר וולף, מבקר התרבות של "ישראל היום": "במקום לשאוף לפתור את הסכסוך – אנחנו מנהלים אותו, והוא מנהל אותנו".

ואכן, "שמיים אדומים" מזכירה לצופים שלא הרבה השתנה מאז "חומת מגן" ב-2003, שהוביל למותם של מאות ולפציעתם של אלפים. 20 שנה לאחר מבצע "חומת מגן", תחת הממשלה הימנית הקיצונית ביותר שידעה ישראל, נשמעות קריאות מפי נערי הגבעות לצאת למבצע דומה בצפון הגדה המערבית. השינוי העיקרי הוא, שכיום נערי הגבעות בצלאל סמוטריץ' ואיתמר בן גביר הם שרים בכירים בממשלה. אין זה מקרי: ככל שהישראלים מתעלמים מהכיבוש, כך הוא מעמיק. אוכלוסיית המתנחלים וכוחה הפוליטי צומחים, מערכת הכבישים העוקפים והמחסומים מסתעפת. הכיבוש מעמיק לחדור, בעזרת אמצעי ביון משוכללים, לחיי היומיום של כל איש ואישה, ילד וילדה פלסטינים החיים בגדה המערבית הכבושה. אך השפעתו של הכיבוש גוברת גם בתחומי ישראל: אם לא נתעשת, ב-2033 אנחנו עלולים להתעורר כאשר בן גביר או סמוטריץ' מכהנים בראשות הממשלה.

בינתיים, על הבמה המרכזית במחאת קפלן מסרבים הדוברים להעלות על דל שפתייהם את המילים "כיבוש" או "פלסטינים". אך ניתן לשאוב עידוד מסוים ממוקדים אחרים במחאה, כמו בבאר שבע ובבת ים, שם לא מוטלת צנזורה על הדוברים, ויש ביניהם המתבטאים נגד הכיבוש.

זוהר אלון

עלילת הסדרה החדשה "שמיים אדומים" (ערוץ 13) מתרחשת על רקע האינתיפאדה השנייה. הישראלי סער (בגילומו של מאור שוויצר ברדוגו) והפלסטיני עלי (אמיר ח'ורי) מכירים זה את זה בעבודה בשטיפת כלים במלון אמריקן קולוני בירושלים המזרחית שתחת כיבוש, ובין השניים מתפתחת חברות קרובה.

אידייליה ישראלית-פלסטינית זו נערכת עם תחילתה של מלחמת "חומת מגן", כאשר אנשי שב"כ ואמ"ן חוטפים את סער מביתו לבסיס סודי. בחקירתו שם הם משכנעים אותו למסור מידע על ראא'ד, אחיו של עלי, המבוקש בידי שירותי הביטחון. בחקירה מתחנן סער כי לא יפגעו בחברו הטוב עלי, וכי לא ימנעו ממנו להגר לארה"ב לצורך לימודי רפואה. סער מסביר כי לעלי אין שום קשר לאחיו ראא'ד, המתגורר בשכם. אך חוקרי השב"כ אספו מידע מפורט על עלי, על סער, ואף על בת זוגו ג'ני, ומשתמשים במידע זה נגדו. סער נשבר, ובלחץ האיומים מסכים לבגוד בעלי.

בדומה לסדרות מקומיות אחרות העוסקות בסכסוך הישראלי-פלסטיני, "שמיים אדומים", המבוססת על רומן באותו שם מאת דניאל שנער, לוקה בכמה בעיות. בדומה ל"פאודה", החיילים הישראלים מוצגים כגיבורים טהורי מצפון, ואילו הלוחמים הפלסטינים הם אנשים רעים ומסוכנים ששואפים רק לפגוע באזרחים. גם מערכת היחסים בין עלי וסער מתעלמת לחלוטין מההקשר הפוליטי של חברות בין בן העם הכובש לבן העם הנכבש. באחת מסצנות החקירה מטיחים חוקרי השב"כ בסער: "אתה לא רואה חדשות?", וסער עונה: "משתדל שלא". החוקרים המתוסכלים יוצאים מהחדר ומשאירים את סער להתבונן בכותרות עיתונים על פיגועים קטלניים מהשנים האחרונות.

עם זאת, מעלתה העיקרית של "שמיים אדומים" היא הצוהר שהיא פותחת לשיח על משטר הכיבוש והאפרטהייד בשטחים הפלסטיניים. סוגיה גורלית זו נדחקה בעשורים האחרונים לשולי השיח הישראלי, וכך נוח לממסד להתעלם ממנה. כפי

אירוע השקה לספר על חייו של תופיק זיאר

שבוע עיר / לריסה מילר

שיחה עם הפסיכולוג התעשייתי בהייטק / עמוס נוי

יש צד ילדותי ולא בשל באישיותך
שמונע ממך הזדהות מלאה עם הארגונים
שבהם אתה פועל בכשרון אכל מתוך רחוק
ככה שתרומתך עולה בהרבה על מחיבותך
אתה האיש שלנו לבצירות קשות
שאמן עד היום התמודדת בהצלחה
אכל אתה בעצמך בעיה קשה
כשאתה הולך באופן ספיק ושר
"לדוד משה היתה חברה"
וזה לא שלהנהלה אין הומור
אתה הרי מכיר את מנהל השווק
עם האנקדוטות הקורעות שלו על אשתו בקניון
וזה רק דגמה אחת מני רבות
אכל יש פה צעירים והם זקוקים
למוטיבציה ולא לדמורליזציה
אם רק תשקיל לצמח אני
חושב שבאמת השמים הם הגבול
אכל בינתיים חשוב שתהיה מודע
לצד ילדותי ולא בשל באישיותך
אני שמח שקימנו את השיחה הזאת

העולם כג'ונגל / חבצלת שפירא

ליד המפלת: אפר על אפר
צמוד למקרה הגלילות
תנועה קפואה, בחם של יוני
כמו שנאמר: ראש מרצץ.
דם יבש כאבק
גמישות נקשה, פרוזית
האספלט כקבר.
על הכביש ילדים משחקים בכדור
על המדרכה מבגרים מעשנים.
לאחת הפוביות הנפוצות יש גוף משלם
פתיל מבהיק, עכה קאצבע, בגוני ערפל
ראש משטח, כמו בסרט מצר
כשמתנגשים בקיר.
זה סרט לילדים גדולים
כאלה שפחדים מבצלי חיים
ולא פחדים להרג

על רות שלום באונ' ת"א

בתום הכנס "נשים ומגדר באמנויות", שיתקיים בשבוע
הבא באוניברסיטת תל-אביב, ייערך מושב מיוחד המוקדש
לציירת רות שלום. השיחה תיערך בבניין מקסיקו ביום שלישי,
4 ביולי, בשעה 17:00. בדרכה וביצירותיה של שלום ידונו
החוקרות יעל גילעת, טל דקל, שרון רמר ביאל, רות יורובסקי
ונורית טל-טנא. הכניסה ללא תשלום.

האופטימיסט ביוגרפיה של תופיק זיאר

אירוע השקה לספר "האופטימיסט – ביוגרפיה של תופיק
זיאר" מאת תמיר שורק, יתקיים ביום רביעי הבא, 5 ביולי,
בשעה 20:30 בחנות הספרים רידינג, ברחוב אלנבי 43 בתל-
אביב.

זיאר (1929-1994) היה מנהיג קומוניסטי, משורר פלסטיני
ודמות בולטת בחיים הפוליטיים כראש עיריית נצרת וכחבר
כנסת. ביום השנה ה-29 למותו תושק הגרסה העברית של
הביוגרפיה שלו.

זיאר גילם את המאבק הקולקטיבי של אזרחי ישראל
הפלסטינים, קרא תיגר על הממשל הצבאי שהוחל עליהם
לאחר הקמת מדינת ישראל, הוביל את השביתה הארצית נגד
החרמת הקרקעות ב-1976, הידועה כ"יום האדמה", ומחה
ללא לאות נגד הכיבוש הצבאי הישראלי לאחר 1967.

בספרו משרטט תמיר שורק את הביוגרפיה הראשונה של
דמותו הכריזמטית של זיאר. "חייו התאפיינו במתח בין כתביו
המהפכניים כמשורר אנטי-קולוניאלי לבין פועלו הפוליטי
הפרגמטי במרחב הציבורי הישראלי. הוא היה חסר פשרות
במחאה נגד העוולות כלפי העם הפלסטיני, אבל תמיד היה
מחויב לחזון אוניברסלי של אחווה ערבית-יהודית. השילוב
הזה הוא שהפך את זיאר למנהיג יוצא דופן והופך את עלילת
חייו האישית לסיפור מרתק על פלסטינים, מדינת ישראל
ומאבק למען צדק חברתי", כתב המחבר.

באירוע ישוחחו ד"ר הונידה ע'אנם, דוד זונשיין והמחבר
שורק על תופיק זיאר, על הקשר בין המילה הכתובה למעשה
הפוליטי ועל אקטיביזם ואופטימיות בימים של הפיכה
משטרית. הספר יוצא לאור בהוצאת פרדס ובתרגומה של דפנה
ברעם.

יוסי אבו

שלוש מחאות בחיפה

ומדיניות ממשלת נתניהו. הנאמת הראשונה בעצרת במרכז חורב הייתה היבא אסעד, תושבת רמת הגולן שתחת כיבוש ישראלי (ר' עמ' 6).

איגוד העו"סים נגד משרד

האוצר: דם נשים אינו למכירה

עשרות עובדות ועובדים סוציאליים הפגינו השבוע (26.6) ליד ביתו של שר האוצר בצלאל סמוטריץ' בהתנחלות קדומים שבשטחים הפלסטיניים הכבושים נגד תוכנית משרד הרווחה והאוצר להפריט שירותי אבחון וטיפול בגברים אלימים. עוד במסגרת המאבק נגד ההפרטה, איגוד העובדות והעובדים הסוציאליים הקרין השבוע (25.6) על קירות בניין משרד האוצר בירושלים את הכתובת "בצלאל סמוטריץ', דם נשים אינו למכירה".

האיגוד מתנגד נחרצות לתוכניתו של שר הרווחה יעקב מרגי (ש"ס) להפריט את השירות החדש שנועד לטפל בגברים אלימים, וזאת עקב סירובו של משרד האוצר להקצות לכך תקני עובדים סוציאליים בשירות המדינה. לפני כשנה, באוגוסט 2022, נכנס לתוקף תיקון חוק למניעת אלימות במשפחה שיזמה ח"כ עאידה תומא-סלימאן (חד"ש), אך החוק לא יושם עד היום.

מועדון הגדה השמאלית

אחד העם 70, ת"א

מועדון הקולנוע בגדה השמאלית

"האיש עם מצלמת הקולנוע" / דזיגה וורטוב

ברית המועצות, 1929, 68 דקות (סרט אילם)

יום שלישי, 4.7, בשעה 20:00

השבוע באתר "זו הדרך"

עובדי תיאטרון היידישפיל הפגינו מול המשרד לשוויון חברתי; עובדי מוסדות התרבות בתל אביב דורשים הסכם קיבוצי; ועוד...

zoha.org.il

שלוש הפגנות גדולות נערכו בסוף השבוע (24.6) בחיפה ובסביבותיה נגד מדיניות ממשלת הימין, ובכולן דרשו המפגינים לפטר את השר לביטחון לאומי איתמר בן גביר. בשעות הבוקר הפגינו מאות מתושבי עוספיא ודליית אל-כרמל בסולידריות עם הדרוזים-הסורים, תושבי רמת הגולן הכבושה, במאבקם נגד הכוונה להקים טורבינות רוח על אדמותיהם. המפגינים חסמו כבישים באזור, לרבות צומת האנטנה וצומת בית אורן.

לחסימת הכבישים קדמה אסיפת מחאה שנערכה בליל שישי בכפר יאסיף שבגליל המערבי. ראשי העדה הדרוזית קראו לראש הממשלה נתניהו להקפיא את עבודות בניית הטורבינות. עוד דרשו המוחים את ביטולם של חוקים גזעניים, ובהם חוק הלאום וחוק קמיניץ. למחאה הצטרף ראש מועצת כפר יאסיף, עו"ד שאדי שוירי (חד"ש), שקרא לאחדות מאבק של יהודים, ערבים ודרוזים נגד שלטון הימין.

בשעות אחר הצהריים מחו במושב הגרמנית בחיפה יותר מאלף איש על טיפולן הכושל של ממשלת הימין ומשטרת ישראל בפשיעה המשתוללת ברחוב הערבי. המפגינים, ערבים ויהודים שנענו לקריאתה של ועדת המעקב העליונה של הציבור הערבי להפגין נגד הממשלה, קראו קריאות נגד השר לביטחון לאומי ונגד ההתנהלות של המשטרה: "איפה, איפה השוטרים כשערבים פה נרצחים" ו"האלימות היא לא טעות, זו המדיניות". כמו כן הניפו המפגינים שלטים עליהם נכתב: "הפשע המאורגן הוא תוצאה של מדיניות", ו"השב"כ הוא הבעיה, לא הפתרון". למוחים הצטרפו חברי הכנסת אימן עודה, עאידה תומא-סלימאן, עופר כסיף ואחמד טיבי (חד"ש-תע"ל); מוחמד ברכה, העומד בראש ועדת המעקב; יו"ר חד"ש עיסאם מח'ול; פעילים חברתיים ואנשי דת.

ברכה אמר בהפגנה: "אני מודה ליהודים הרבים שהגיעו להפגנה ועומדים לצדנו. זה מראה שיש עוד תקווה. אנחנו לא נוותר ונדאג לשנות את המציאות הזאת". "אנחנו משוכנעים שהמדינה והמשטרה יכולות למגר את הפשע וארגוני הפשיעה שמוכרים להן תוך שלושה עד שישה חודשים, אבל לא עושות זאת. מצב זה מביא אותנו למסקנה שיש משהו במסדרונות השלטון שנהנה ממחזה הדמים", אמר. גם ברכה הדגיש כי השב"כ אינו הפתרון: "ראשי ארגוני הפשע נהנים מחסינות השב"כ, לפי אמירות מפורשות של קצינים בכירים במשטרה עצמה. על הצבא לסתום את החורים מהם זולג הנשק, והמשטרה צריכה לטפל בארגוני הפשע כמו כל משטרה בעולם".

באותו ערב נערכה בחיפה הפגנה המונית נוספת. כ-14 אלף איש צעדו מכיכר האודיטוריום, לאורך שדרות מוריה ועד צומת חורב, שם נערכה עצרת מרכזית נגד ההפיכה המשטרית

תל אביב יפו - סיעת אנחנו העיר

כנס סיכום הקדנציה בהשתתפות חברי המועצה

שולה קשת, אמיר בדראן ומוריה שלומות

יום שני, 3.7, בשעה 19:30; רידינג - אלנבי 43

ח"ד 26205, ת"א 6126102, טל' 03-6293944, zohaderekh@gmail.com

אתר זו הדרך zoha.org.il מק"י: maki.org.il info@maki.org.il